

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 23 mars 2022
(OR. fr)

7331/22

CLIMA 120
ENV 252
AGRI 109
FORETS 18
ONU 41
CODEC 334

NOT

från: Rådets generalsekretariat
till: Rådet

Ärende: 55 %-paketet: jordbruksaspekter av översynen av LULUCF-förordningen
Diskussion

För delegationerna bifogas en not från ordförandeskapet i det ovannämnda ärendet som ska behandlas vid rådets möte (jordbruk och fiske) den 7 april 2022.

Bakgrundsinformation från ordförandeskapet inför mötet i rådet (jordbruk och fiske) den 7 april 2022

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) 2018/841 vad gäller omfattning, förenkling av regler för efterlevnadskontroll, fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och åtaganden för att kollektivt uppnå klimatneutralitet 2035 i sektorn för markanvändning, skogsbruk och jordbruk, och (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn

Den 14 juli 2021 offentliggjorde Europeiska kommissionen 55 %-paketet, ett omfattande lagstiftningspaket som syftar till att rusta EU för att nå en inhemsk minskning av nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer fram till 2030, vilket är den första etappen för att nå klimatneutralitet senast 2050.

Alla ekonomiska sektorer kommer att behöva bidra till uppnåendet av målet, men jord- och skogsbrukets roll, både som källa till växthusgaser och naturliga kolsänkor, blir avgörande för uppnåendet av koldioxidneutralitet senast 2050.

I detta sammanhang är syftet med översynen av förordningen i fråga om utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) att vända den nuvarande trenden med minskande kolsänkor inom sektorn.

För perioden 2026–2030 innehåller förslaget en fördelning mellan medlemsstaterna av ett övergripande **mål för 2030 – ett nettoupptag av växthusgaser på 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter i unionen – i form av årliga nationella mål**. Från och med 2031 **skulle andra utsläpp än koldioxid från jordbruket (som för närvarande omfattas av förordningen om ansvarsfördelning) och den nuvarande LULUCF-sektorn samlas i en ny AFOLU-pelare¹ med ett mål om klimatneutralitet senast 2035, tillämpligt på EU-nivå**.

Tre riktlinjedebatter (i oktober och december 2021 och i mars 2022) ägde rum i rådet (miljö). Detta dokument som läggs fram för rådet (jordbruk) är avsett att ligga till grund för en riktlinjedebatt som ska bidra till de pågående diskussionerna, i linje med arbetet med översynen av den gemensamma jordbrukspolitiken och inom ramen för från jord till bord-strategin, strategin för biologisk mångfald och EU:s nya skogsstrategi för 2030.

Mot denna bakgrund föreslås det att debatten ska struktureras omkring följande punkter:

1. Harmonisering av metoder för rapportering av utsläpp och upptag av växthusgaser från jord- och skogsbrukssektorerna med beaktande av varje medlemsstats särdrag.

Jord- och skogsbruksmark upptar 40,9 % respektive 39,8 % av Europeiska unionens yta. Storleken och kvaliteten på och andelen av marken som används för jord- och skogsbruk varierar dock kraftigt mellan länderna, vilket begränsar eller främjar varje medlemsstats förmåga att bidra till de kollektiva insatserna för upptag av växthusgaser.

¹ AFOLU: Agriculture, Forestry and Other Land Use (jordbruk, skogsbruk och annan markanvändning). I denna sektor ingår den nuvarande LULUCF-sektorn (skogsmark, jordbruksmark inklusive gräsmark, våtmark, artificiell mark och annan mark) och den del av jordbruket med andra utsläpp än koldioxid som för närvarande ingår i förordningen om ansvarsfördelning.

Med beaktande av dessa nationella särdrag bör det enligt kommissionen vara möjligt att fastställa en rättvis fördelning av varje medlemsstats insatser.

Vid diskussionerna i rådet kunde kommissionen klargöra ett antal metod aspekter av sitt förslag efter frågor från flera medlemsstater om osäkerheten vad gäller beräkningen av kolsänkor och sammanställningen av nationella inventeringsuppgifter. Förbättrade inventeringsmetoder kommer över tid sannolikt att ha en betydande inverkan på beräkningen av växthusgassänkor för jord- och skogsbrukssektorerna. En mekanism för ”teknisk korrigerings” föreskrivs i kommissionens förslag för att hantera denna utmaning.

Flera delegationer efterlyser större flexibilitet för att nå sina nationella mål.

2. Hänsyn till de klimatmässiga och biologiska risker som är specifika för jord- och skogsbrukssektorerna.

Jordbruk och sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk är av naturen utsatta för många naturliga och biologiska faror, som förväntas öka till följd av klimatförändringarna. Extrema väderhändelser (frost, torka, skogsbränder, stormar, osv.) kommer att inverka stort på kolsänkorna i medlemsstaternas marksektor. Därför ingår flexibilitetsmekanismer i kommissionens förslag, särskilt för att ta hänsyn till medlemsstaternas skogsbruksrelaterade särdrag, variationer mellan åren inom sektorn eller fluktuationer med koppling till naturliga störningar.

I rådets arbetsgrupp begärde flera delegationer ett förtydligande vad gäller inkludandet av naturliga störningar i flexibilitetsmekanismerna och villkoren för tillträde till dessa. Delegationerna begärde att vederbörlig hänsyn skulle tas till naturliga och biologiska riskers inverkan på jord- och skogsbrukssektorernas förmåga att ta upp växthusgaser. Till riskerna hör extrema händelser (stormar, bränder, skadegörare, torka) och klimatförändringarnas långsiktiga effekter. Delegationerna betonade också behovet av ökad flexibilitet vid fastställandet av årliga mål.

3. Inrättande av en AFOLU-sektor för andra jordbruksutsläpp än koldioxid (metan, dikväveoxid) med ett gemensamt mål om koldioxidneutralitet senast 2035.

Utkastet till översyn omfattar inrättandet, från och med 2031, av en AFOLU-pelare för utsläpp och upptag av koldioxid från markanvändning, förändrad markanvändning, skogsbruk samt mark och biomassa inom jordbruket (för närvarande under LULUCF) och andra utsläpp än koldioxid inom jordbruket (för närvarande under förordningen om ansvarsfördelning)². Med denna enhetliga ram strävar kommissionen efter att förbättra samstämmigheten hos och integrationen av de olika offentligpolitiska åtgärderna på markförvaltningsområdet och på så sätt skapa större medvetenhet om jordbrukets och den hållbara skogsförvaltningens roll för unionens klimatpolitik.

I detta sammanhang betonade kommissionen i sitt förslag värdet av mekanismer för stöd och incitament till jord- och skogsbrukare för att minska utsläppen och öka avskiljningen och lagringen av koldioxid i deras mark och skog.

För perioden efter 2030 är medlemsstaterna, när det gäller uppdelningen av neutralitetsmålet för 2035, skyldiga att bidra till uppnåendet av det gemensamma målet och måste förklara hur de avser att göra detta i sina uppdaterade integrerade nationella energi- och klimatplaner senast i juni 2024. Mot bakgrund av de inlämnade planerna kommer kommissionen att före utgången av 2025 föreslå enskilda mål för medlemsstaterna och EU-omfattande åtgärder för perioden efter 2030. De enskilda målen för medlemsstaterna efter 2030 kommer att bli föremål för en konsekvensbedömning och ett nytt lagstiftningsförslag.

Mot denna bakgrund ombeds ministrarna att besvara följande frågor:

² Endast utsläpp från jordbruket i samband med energianvändning skulle uteslutas från AFOLU-sektorn.

1. *Hur långt bör man gå vid harmoniseringen av metoderna för upprättande av inventeringar för att säkerställa en rättvis behandling av medlemsstaterna samtidigt som man tar hänsyn till varje lands särdrag vad gäller jord- och skogsbruket?*
 2. *Anser ni att kommissionens förslag gör det möjligt att i tillräcklig mån beakta naturliga störningar vid bedömningen av medlemsstaternas insatser för att uppnå sina mål?*
 3. *I vilken utsträckning möjliggör inrättandet av en gemensam AFOLU-pelare, som sammanför alla utsläpp och upptag från jord- och skogsbrukssektorerna och syftar till att uppnå AFOLU-neutralitet senast 2035, en mer konsekvent markförvaltningspolitik?*
-